

4. Vezérmű

A mai léghajók irányító felülete a tatban helyezkedik el és az aerodinamika jelenlegi álláspontja szerint a korábbiakhoz képest jelentősen egyszerűbbé vált. Eleinte az irányító felületek kérdése léghajó és a repülőgép építésben nem csekély nehézséget okozott. Sok kísérlet és néhány kudarc után eltűntek a jelentéktelen mellékfelületek. A számos irányító felületet és lapátot egyfelületűvé tették.

Az újabb Zeppelin léghajóknak és az LZ129-nél is egy nagy vízszintes felület van és egy függőlegesen álló vezérsík a hajótest végén, ahova a megfelelő lapátokat erősítették.

A vezérsík célja, hogy megakadályozza a hajó valamely irányba történő nem kívánatos kitérését, továbbá, hogy a hajó előre történő mozgását stabilizálja, miközben a lapát a kívánt irányváltatáshoz hozzájárul.

Az irányító felületek nagysága a magassági kormányznál kb. 30 m hosszú és 15 m széles, mint egy táncterem méretei.

Az LZ129 vezérsíkjait is a repülőépítésben megszokott módon építették be szimmetrikus kereszt formában. A lapátokhoz hasonlóan egyszerűek és vászonnal vonták be őket. Teljesen az LZ127-nél (1928) bevált módon építették meg az új hajónál is. A lapátokat a hátsó kormánylapátnyelhez a vezetőgondolából kötelek segítségével forgathatóan szerelték fel. Az LZ129 kormányállásából kézi erővel, vagy szervomotorokkal történik a lapátok mozgása. Ez esetben is kialakítottak a vízszintes vezérsíkok alsó részében egy segéd kormányállást, amivel egy vagy több személy a kormány szerkezet meghibásodása esetén is képes irányítani a hajót. A képeken felismerhetők a segéd irányító fülke ablakai.

A magasság vezérlése a magassági kormányfelületek állításán kívül a gáz felhajtóerejének változtatásával is lehetséges. Erről a korábbiakban már volt szó.

